

Internationella Gruppens besök av Östanbäcks kloster

lördagen den 18 september 2010

Avresa från Hammarö kl. 07.00. Resan gick med hyrd minibuss med Anders Carlsson som chaufför. Maggan Carlsson, Agneta Gottlow-Pettersson, Ewy Engström. Maria Westin Nilsson, Maria Hallén, Ildikó Jansson samt Berit Hellholm.

Historia om klostret:

“HELIGA KORSETS BRÖDRASKAP bildades söndagen Septuagesima den 14 februari 1960 på Rättviks stiftsgård som förberedelse för återupprättandet av ordensliv för män i Svenska kyrkan, det som gick förlorat vid den lutherska reformationen. Tre av medgrundarna, jämte undertecknad P.Bengt Högberg, numera i benediktinklostret Gerleve i Westfalen och Johannes Lindell, numera bosatt i Kiruna men alltjämt knuten till Östanbäcks kloster, som växte fram ur Heliga Korsets Brödraskap, möts över helgen i Östanbäck och Rättvik När man svänger in på klostrets öppna gård delar sig vägen i två. Här vid anslagstavlan ligger strax till höger det äldsta huset som uppfördes 1876 som skola och brukades i femtio år. Då byggdes en ny och större högre upp på sluttningen. Gamla skolan blev då, 1926, bostad för lärare och annan personal. Fyrtio år senare, 1967, fanns inte så många skolbarn kvar på bygden och de som fanns fick skjuts till annan skola. Skolbyggnaden blev då madrassfabrik vars ägare bodde i gamla lärarbostaden. Den varade till 1970 då STIFTELSEN HELIGA KORSETS BRÖDRASKAP köpte byggnaderna i syfte att här inrätta ett kloster med inspiration från HELIGE BENEDIKTS REGEL, www.osb.org, västerlandets stora munkregel från 500-talet - den regel som Ansgar, Sigfrid, David, Eskil och andra tidiga missionärer levde under.

De första bröderna flyttade i november 1970 in i lärarbostaden. 1972 kunde man flytta över till den större byggnaden där kapellet samt munkarnas celler provisoriskt inretts. Kök finns nu under samma tak som kapellet, naturligtvis den centrala punkten. Nedervåningen är tillgänglig för besökare. Det äldre första huset blev gästhem. Klostret tar emot gäster som av skilda skäl behöver lugn och ro eller kanske en fristad för tankar. De bor och äter till självkostnadspris.

Längre ner på vägen som leder rakt igenom mot skogsbrynet ligger till höger en verkstad för ljusstillverkning samt försäljningsbod. Ljusen finns att få i de flesta hantverksbodar runt om på trakten, liksom på marknader.

På sluttningen mot väster mellan stengårdsgårdar finns grönsaksland och växthus. Tomater, paprika, gurka, bönor och bär av olika slag frodas. Dessa "jordens skatter" kan räcka långt ut på hösten.

Mest känt av de reformerade kyrkornas kommuniteter är TAIZE, www.taize.fr; i Frankrike med ett hundratal bröder och utstrålning i hela världen, inte minst genom de väldiga ungdomsmötena i olika storstäder år efter år.”

Efter en trygg resa, med kaffepaus (goda smörgåsar och kaka tack vare Maggan och Maria H.), anlände vi strax efter 10.30 till klostret, där vi togs emot av husfar, broder Caesarius. Han visade oss runt på området och berättade om de enskilda byggnaderna. Därefter deltog vi i brödernas andakt och bön och den efter klockringningen följande lunchen, som vi var inbjudna till. En av bröderna läste spansk historia under måltiden (på danska) medan vi i stillhet åt den väl tillagade vegetariska maten denna fastedag. Skålarna räcktes runt kring de tre borden. En ansvarig munk vid varje bord passade på, att allt fungerade som det skulle. Det blev en mycket god måltid med odlade grönsaker/bär ur den egna trädgården. Broder Nils Olof hoppade över sin vanliga siesta denna dag och berättade på ett intressant och humoristiskt sätt om klostret och klosterlivet. Vi fick höra, hur inköpet av den tidigare skolan gick till och hur man sedan med små medel målade och restaurerade denna byggnad. Historiken om huset ”Ingeborg” (uppkallat efter biskop em. Bengt Sundklers hustru, som hade stor betydelse för klostret) berättades. Byggnaderna runt omkring samt ljusboden och dess verkstad besöktes och inköp gjordes.

Det blev många frågor, när vi samlades i huset ”Ingeborgs” trevliga hörna med en härligt sprakande brasa, gott kaffe och hembakade bullar, som en serbisk kvinna i närheten försåg klostret med.

Förnöjda med dagen tog vi avsked från denna stillhetens plats, där det nu aktivt samlas in pengar och hårt arbete pågår för att bygga den sedan länge efterlängtrade kyrka, vars första spadtag redan har tagits.

Ett varmt tack riktar vi till kyrkorådet, som stod för transport- kostnaderna denna dag. Stunderna gav oss, som hade möjlighet att vara med på resan, inblick i ett annat sätt att ta vara på livet. Det gav oss också tillfälle att bättre lära känna varann i den Internationella gruppen. Vi ser fram emot ett fortsatt kreativt arbete i vår grupp och i vår församling.

Maggan Carlsson, Agneta Gottlow-Pettersson, Ewy Engström. Maria Westin Nilsson, Maria Hallén, Ildikó Jansson samt Berit Hellholm vid pennan.

Hammarö 2010-09-20

Läs mer om svenska kyrkans kloster och kommuniteter på:
www.svenskakyrkan.se/klostren